

24 NOV. 1977

temps de lluita

revista d'intervenció política

Moviment d'Alliberament Comunista

9 D'OCTUBRE.... I ARA QUE ?

DIPOSIT
J. Garcia

Erem centenars de mils els valencians que el 9 d'Octubre vàrem eixir al carrer. Ningú no podrà negar el caràcter d'afirmació nacional que va tindre l'acte. Com tampoc ningú no podrà negar el fort contingut interclassista de la convocatòria-ha estat una experiència inoblidable vore firmar el mateix comunicat des d'Alianza Popular i la Unión de Centro Democrático fins el PC, LCR, MC, OIC, AC...-. Com tampoc ningú no podrà negar el pacifisme claudicant i "civíc"; l'escaparatisme més oportunista-la cosa semblava una firma de mostres consignera-; el "regionalisme"-el surrealista de Jaume Castells, diputat del PSOE cantant l'himne regional-; l'excesiu blau-i no sols matinal-de la diada..

Són moments decisius els que estem vivint en el procés de lluita contra l'opressió nacional. Moments decisius perquè, al cada major nivell de consciència nacional se li intenta dotar d'un caràcter més i més interclassista, més i més integrador, burgès. I això, inclús per part d'organitzacions que s'anomenen nacionalistes d'esquerres i obreres...

Per això, creem que avui, amb més urgència que mai, cal estendre una visió d'esquerra comunista i consellista, i sobretot cal impulsar procesos de lluita que facen possible - realment la nostra plena emancipació nacional.

En aquest sentit creem que cal insistir en:

- al País Valencià els únics que estem oprimits nacionalment som el poble treballador i que la burgesia ja fa molt de temps que s'ha autodeterminat, en la mesura que se sent identificada i defensada per l'Estat espanyol-unitari ara, descentralitzat potser demà.

- que l'opressió que patim, és una opressió fonamentalment política, és dir, de falta d'autogovern i d'organismes des dels quals exercir el poder i gestionar el País els únics que estem oprimits nacionalment. Que el genocidi lingüístic i cultural o la destrucció salvatge del nostre territori són conseqüència d'eixa dada fonamental que és la falta d'autogovern obrer, d'un poder popular valencià.

- que el dret a l'autodeterminació s'exercirà en el procés revolucionari, en el sentit de que no és a través d'un vot com es portarà a cap eixe dret, sinó a través de la democràcia directa, la democràcia obrera i dintre del procés global d'emancipar-se socialment el poble oprimit, dintre del procés per la revolució socialista.

- que l'alternativa d'Estatut d'Autonomia, des d'una perspectiva de classe i consellista, és fortament criticable;

- pel seu caràcter interclassista, pel fet que amaga el paper de còmplice i beneficiària directa de la burgesia valenciana en la nostra opressió com a poble, facilitant, alhora, que pugui capitalitzar per a ella eixa consciència nacional en ràpid ascens. Perquè amb l'Estatut, no ho oblidem serà la burgesia la que seguirà manant. Seguirà explotant-mos i oprimint-mos... estatutariament.

- a més, cal remarcar-ho, l'Estatut té un fort contingut espanyolista, és dir, no deixa de ser una reestructuració de l'Estat espanyol unitari. Un Estatut-qualssevol estatut i per progressista que siga-mai no és una forma real d'autogovern, no és mai una forma d'exercir el poder aquells que realment estem oprimits nacionalment: els treballadors i oprimits.

- que, per tant, sols la destrucció de l'Estat burgès espanyol i la construcció d'Estats dels treballadors basats en òrgans de democràcia obrera en cada poble oprimat pot acabar amb la nostra opressió nacional.

- Sabem que açò no està al tombar el cantó-ho està un Estatut no descafeinat? El que si que insistim és que les alternatives concretes que es defensen tenen que ser coherents amb aquest objectiu central. Etapitzar la consciència nacional-ara l'Estatut, després el demés- pot ser un exercici de reforçament de la nostra opressió nacional.

- Nosaltres estem per combatir per l'oficialitat de l'idioma-que no cooficialitat- alhora que estem per introduir l'ús generalitzat del català en totes les instàncies organitzatives de lluita. Lluitem contra la destrucció del nostre territori per la barbarie capitalista i intentem que siguen els directament afectats els que autoorganitzats, porten endavant i dirigeixquen eixes lluites. Combatirem per recuperar els nostres senyals d'identitat col·lectiva, popular, remarcant l'aspecte antiburgès que té eixa recuperació i la necessitat que siga un acte conscient, directe, per part del poble. Etc. Etc.

- Per dir-ho lapidariament; estem molt més prop del nostre alliberament nacional defensant i estenent la pràctica de democràcia directa utilitzada pels treballadors i oprimits en la lluita contra l'explotació capitalista-vaga de la sabata de les comarques del Sud, assemblea de delegats de Ford, col·lectius de lluita contra la Central nuclear de Cofrents, etc-que aplicant d'una manera absolutament desproporcionada i enganyosa la fórmula màgica de l'Estatut front a qualssevol problema del poble oprimat...

- El que és decisiu és, que en eixa pràctica de democràcia directa, cada vegada més estiguen presents elements específics de lluita contra l'opressió nacional com un aspecte fonamental de l'explotació global que sufrim per part dels capitalistes.

Fins la Victòria.

Fins el Poder Popular.

SOLS LA PRESA DEL PODER PELS TREBALLADORS I OPRIMITS POT ACABAR AMB LA NOSTRA OPRESSION NACIONAL !!!

PEL SOCIALISME I L'AUTOGOVERN OBRER AL PAIS VALENCIA !!!

PODER POPULAR AL PAIS VALENCIA !!!